

שפת אמת

נשא - הנזיר, הכהן וכלל ישראל

הרב אפי ולץ

במדבר רבה פרשת נשא פרשה י סימן יא

כל ימי הזירו לה' וגו', בא וראה שכל מי שמקדש את עצמו מלמטה מקדישין אותו מלמעלה זה לפי שמזיר את עצמו מן היין ונוהג צער בעצמו שלא יגלה ראשו כדי לשמור עצמו מן העבירה אמר הקדוש ברוך הוא הרי הוא חשוב לפני ככהן גדול מה כהן אסור ליטמא לכל המתים אף נזיר אסור ליטמא לכל המתים מה בכ"ג כתיב (ויקרא כא) כי נזר שמן משחת אלהיו עליו אף בנזיר הוא אומר כי נזר אלהיו על ראשו מה בכהן כתיב (דברי הימים א כג) ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים אף נזיר נקרא קדוש שנא' כל ימי נזרו קדוש הוא לה'.

שפת אמת במדבר פרשת נשא תרס"א

כל מה שברא הקדוש ברוך הוא בעולמו לכבודו ברא. ולכן נשתוקק לברוא העולם כדי שיכירו כבוד מלכותו ית"ש שא"א להכיר את הבורא רק ע"י מעשיו. אבל זו ההכרה באה ע"י התורה שמלמדת לאדם איך להכיר את הבורא מתוך מעשיו. ובמשנה חביבין ישראל שניתן להם כלי חמדה שבו נברא העולם. התורה נק' כלי חמדה שע"י התורה באים לתשוקה אל הבורא ית"ש ולהכיר חסדיו ורחמיו ומדותיו של הקדוש ברוך הוא ולכן כתיב ועלי תשוקתו שבנ"י מוציאים מכח אל הפועל זו התשוקה. אכן התורה נק' ג"כ חמדה גנוזה כדאיתא בגמ'. דיש אהבת עולם ויש אהבה רבה. וזה הדרך שמכירין את הבורא מתוך מעשיו זה בחי' אהבת עולם. וגם זה ע"י התורה שנק' כלי חמדה. אבל אהבה רבה היא הפנימיות. רבה גי' אור. ורז. ומי שזוכה אל אהבה זו יש לו דביקות בה' בעצם ואין צריך לעורר את האהבה על ידי הבריאה. וזהו אהבת אמת. ובמתן תורה היו בני' בזו המדרגה. וע"ז מבקשין ישקני מנשיקות פיהו כו' דודיק מיון. יין הוא המדרגה שלמטה אהבת עולם שכולל כל השבעים אומות ג"כ וע"ז כתיב הביאני אל בית היין ע' אומות כמ"ש במד'. אך ודגלו עלי אהבה ביחוד למעלה מאהבת עולם. וזהו בחי' הנזיר כי יפליא שגובר בו כח הנשמה שהוא בחי' פלא כמ"ש ז"ל ומפליא לעשות שקשר הקדוש ברוך הוא הנשמה בגוף. וכשגובר בו כח הנשמה בא לבחי' אהבה רבה ושוכח כל תענוגי עולם כמ"ש ועמך לא חפצתי בארץ. ולכן פורש עצמו מן היין כנ"ל. ומעין תשוקה זו נמצא בשבת קודש שנקראת מתנה טובה בבית גנזי בחי' חמדה גנוזה כנ"ל:

שפת אמת במדבר פרשת נשא תרמ"ז

בפרשת נזירות כל ימי נזרו קדוש הוא א"כ לעולם נגנז הקדושה בלב איש ישראל רק שכפי הפרישות מן הגשמיות מוציא הארת הקדושה מכח אל הפועל. דכתיב וייצר שתי יצירות ויש ציור הנשמה ומתלבש בציור הגוף. רק שצריך האדם לראות למצוא התגלות ציור הפנימי. וז"ש איש כי יפליא דאיתא במדרש בראשית בפסוק גדול אתה ועושה נפלאות ע"ש שדורש על רוח האדם שבקרבו. והוא כמ"ש רמ"א בש"ע או"ח סי' ו' פ' ומפליא לעשות שהקב"ה קשר הנשמה שהיא רוחני בגוף הגשמי. וזה עצמו פירוש בראשית ברא שיהי' התקשרות להבריאה בהראשית. וזהו עושה נפלאות אתה אלקים לבדך.

דף מקורות

וקודם החטא הי' מתגלה זה הכח באדם להיות כלול מרוחניי וגשמיי בלי השתנות. וז"ש אני אמרתי אלקים אתם כו'. ואחר החטא צריכין לפרוש מהגוף לזכות להתגלות ציור הנפלא. ומ"מ יש זמנים ומצות שיכול להתגלות הציור הנ"ל. כמו בשבת שהוא יומא דנשמתין...

וסמכו לפרשת סוטה כמ"ש ז"ל הרואה סוטה יזיר עצמו מהיין. והענין היא דכתיב אשר חטא על הנפש דרשו חז"ל על שציער עצמו מהיין. והיינו כי מכוון האמת הי' שיהי' האדם כדכ' עשה האלקים כו' האדם ישר כולל הנשמה והגוף כאחד ולא יצטרך לפרוש מכל זה. אך כשרואין התגברות היצה"ר. בע"כ צריכין להשליך הגשמיות והגוף כדי לזכות להארת הנשמה כנ"ל.

שפת אמת במדבר פרשת נשא תרנ"ו

וזה מעלת הנזיר שנתעלה בקדושה ככ"ג ע"י שהוא נזיר ונפרש ונבדל מהבלי עולם חל עליו הקדושה ביותר. לכן נאמר פרשת נזיר אחר כל המדריגות שנבדלו הלויים וכהנים וכ"ג על כולם. אעפ"כ כל איש ישראל במקום שהוא כפי שמירת הפנימיות להיות סגור ונבדל ונק' עמודי שש נמצא בו הקדושה. וזה הנזיר יצא מן הכלל ללמד על כל הכלל כמ"ש במ"א מזה. לכן קדוש הוא לה' ר"ת קה"ל.

שפת אמת במדבר פרשת נשא תרמ"ה

בענין סמיכות ברכת כהנים לפרשת נזירות להודיע כי גם הפרטים המתעלין מבני דורם. נזיר קודש לה'. אעפ"כ צריכין לבטל מעשיהם הטובים אל הציבור ולידע כי יצאו מן הכלל ללמד על הכלל כולו. וכמו כן הכהנים שנבחרו מבנ"י להיות מיוחדים לעבודת המקדש אעפ"כ הכל הי' בעבור הכלל שימשיכו הברכה לכלל ישראל. ואהרן הכהן זכה למצוה זו בכח זה הביטול כדכתיב וישא אהרן כו' ידיו אל העם ויברכם וכ' חז"ל שזכה מכאן לב"כ. שהכניס כל כחו לכלל ישראל. וזהו ידיו אל העם. והבין כי מאתם הוא כח עבודתו.